

Socialministeriet

15. juli 2013

**Notat
om
Højesterets afgørelse af 23. maj 2013**

Højesteret har den 23. maj 2013 truffet afgørelse i sagen om Køge Kommunes nedsættelse af hjemmehjælpen til to ældre borgere på baggrund af en ændring af kommunens serviceniveau.

Sagen angik to borgere, som af Køge Kommune var blevet bevilget hjemmehjælp for en periode frem til marts 2010. Afgørelserne herom var truffet på grundlag af kommunens kvalitetsstandard for 2009.

I marts 2010 traf kommunen – på baggrund af kommunens kvalitetsstandard for 2010 - afgørelser om, at hjemmehjælpen til de to borgere skulle fortsætte i en periode i marts 2010 og derefter ophøre. Det betød i første omgang, at hjælpen til de to borgere helt faldt bort i en kort periode i foråret 2010.

I juni 2010 bevilgede kommunen – efter at have revideret kvalitetsstandard for 2010 - de to borgere hjemmehjælp på ny, dog i et mere begrænset omfang.

Spørgsmålene i sagen var, om kommunen havde været berettiget til at afslå hjemmehjælp til de to borgere, som det skete i marts 2010, og om kommunen var berettiget til at begrænse hjemmehjælpen, som det skete i juni 2010.

Der var ikke enighed mellem dommerne om, hvorvidt kommunen i marts 2010 helt kunne give afslag på hjælp, men alle var enige om, at kommunen havde mulighed for at sænke serviceniveauet, sådan som det var sket med afgørelserne i juni 2010, hvor de to ældre borgere fik bevilget en halv times rengøringshjælp hver anden uge.

Højesteret udtalte, at det forhold, at kommunen i 2009 havde bevilget de to borgere hjemmehjælp, ikke udelukkede, at kommunen med henvisning til sit ændrede serviceniveau kunne træffe afgørelse om f.eks. at reducere hjemmehjælpen med virkning for tiden efter udløbet af bevillingsperioden, forudsat at betingelserne herfor i serviceloven var opfyldt, herunder at kommunen havde foretaget en konkret vurdering af deres behov.

Køge Kommunes afgørelser fra marts og juni 2010 om hhv. afslag på og om begrænset hjemmehjælp gjaldt for fremtiden og vedrørte ikke den periode, som hjemmehjælpen tidligere var bevilget for. Der var således ikke tale om at tilbagekalde begunstigende forvaltningsakter.

Afgørelserne fra marts og juni 2010 var truffet i overensstemmelse med de fastsatte kvalitetsstandarder efter en konkret, individuel vurdering af de pågældendes behov. Højesteret lagde således til grund, at der var foretaget konkrete og individuelle vurderinger i de to sager. Køge Kommunes afgørelser herom var derfor gyldige (lovlige), og Køge Kommune blev derfor frifundet for Ældre Sagens påstande om, at afgørelserne var ugyldige.

Højesteret stadfæstede dermed Landsretten dom fra efteråret 2012.